

MEZŐHEGYESEN JÁRTUNK

Szeptember 30.-án szombaton a kora reggeli órákban busz jött kis csapatunkért (J. Benjámín, T. Balázs, Sz. Csaba, S. Ramóna, B. Éva, K. Gabriella, K. László), és utaztunk a Mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtokra.

Az út alatt még kipihentük a korán kelés fáradalmait, néhányan el is aludtak. Mezőhegyesre érve már frissen vettünk részt a lovasprogramokon, melyet lovaglással indítottunk. Több csoportra voltunk osztva.

Vegyes érzelmekkel közelítettük meg a futtató pályát, ahol már két lovacska békésen várakozott ránk. K. Gabika vállalkozott, hogy felül rá, mivel ez neki már nem volt újdonság, régebben már lovagolt. Újdonság erejével hatott Sz. Csabi lelkesedése, ő viszont először ült lovon, de cseppet sem félt. A kötelező kobak felrakása után kicsit segíteni kellett a lóra "pattanást", de utána peckesen ült a lovon, és tetszett neki a futószáras lovaglás.

A következő állomáson idegenvezetés következett, ahol hallhattunk a Ménesbirtok lovainak tenyésztéséről, etetéséről, gondozásáról, a birtok életéről. A kétszáz éves platánfa alatt bagolyköpetet "boncolhattunk" megtekinthettük a kocsis múzeumot, ahol időjárásnak megfelelő kocsikat és szánt próbálhatunk ki, így megtapasztalhattuk, milyen ülés esik rajtuk. Korhű ruházatot és különböző lószerszámokat nézhettünk meg.

A következő program a pusztabuszostúra volt. Lovaskocsikázhattunk Mezőhegyesen, ahol a szakmai vezetőnk volt az idegenvezetőnk is, mivel helybéli ő is. Úgy elröppent az idő, hogy észre sem vettük, máris mehettünk ebédelni a Nonius Hotel éttermébe. Ebéd után lovas showra voltunk hivatalosak, ahol gyakorlott profi szakemberek zenére mutattak be lovas - ill. fogatfelvonulást, valamint azt, hogyan kell akadályokat leküzdeni a pályán.

A színvonalas lovas programon való részvételt mindenki nagyon élvezte. Szívesen mennénk újra, ha alkalmunk lenne rá.